

gets Konstruktion var taget et alt for vidtgaaende Hensyn til bestaaende Baneinteresser.

Det foreliggende Lovforslag opfordrer jo Rigsdagen til at beskæftige sig med Omnibuskørsel og Fragtmandskørsel; ved Omnibuskørsel forstaas ikke alene den almindelige Rutebilkørsel, men tillige Kørsel med Kapervogne og Turistvogne, og efter Forslaget skal der gives Tilladelse til saavel Kaperkørsel som Turistkørsel. Dette mener jeg vil være uden Interesse; det er unødvendigt, og det vil i mange Tilfælde virke overordentlig generende for den frie Samferdsel, saa generende, at jeg ikke tror, det kan gennemføres. Dette gælder navnlig al den tilfældige Kaperkørsel, der knytter sig til særlige Begivenheder, til Fester, til Søndagsudflugter o. s. v. Det er ganske meningsløst, at der skal kræves Tilladelse til noget saadant, og jeg tror heller ikke, det kan overholdes, for denne Kørsel har en saa tilfældig Karakter, at den kun kan foregaa, naar den foregaar fuldstændig frit. Om det er muligt at skelne mellem Kørsel af den Art og Kørsel med Turistvogne, der nærmer sig Rutekørsel, kan vi maaske faa nærmere undersøgt i Udvalget; i Kommissionen er man ikke kommet til en saadan Sondring.

Med Hensyn til Fragtmandskørsel indeholder Lovforslaget noget nyt. Medens denne Kørsel hidtil har været fri Næring, foreslaas det nu, at Fragtmandskørsel, naar den foregaar ad bestemte Ruter, skal være knyttet til en Tilladelse af det offentlige. Man var i Kommissionen inde paa at ville have al Vognmandskørsel med Motorkøretøjer lagt ind derunder, men man har forladt dette, og jeg er taknemmelig for, at Ministeren ogsaa her har fulgt Kommissionen. Hvad Fragtmandskørsel i Ruter angaar, er jeg i hvert Fald meget betænkelig ved at gaa med dertil, hvis Afgørelsen skal lægges der, hvor det i Lovforslaget foreslaas, at den skal lægges, for jeg er ganske paa det rene med, at man da vil nedlægge bestaaende lønnende, Erhvervslivet godt tjenende Fragtmandsruter, og man vil sige til Befolkningen: I skal bruge de og de Baner. Man skal altsaa komme paa Klokkeslæt for at faa udleveret sine Pakker paa Pakhuset eller vente til næste Dag, hvis der allerede er lukket, medens man nu kan faa bragt sine Varer ind ad Døren af den Mand, som kører med Fragtvognen. Jeg er saa meget mere betænkelig derved, som saadanne Fragtmænd, selv om de ofte et Stykke ud i Landet fra Hovedcentret følger Banen — hvad

de er nødt til at gøre, fordi der ikke er anden Vej at komme, da Baner og Veje løber jævnsides fra Byerne —, dog ofte, naar de er kommet et Stykke bort fra Stationsbyerne, kører til Købmænd, der bor et Stykke fra Banen, og bringer dem deres Varer. En Købmand bor nu maaske i en Landsby, som ligger et Stykke fra en Station, og hans Forretning kan være baseret paa at modtage Varer fra et Ruteautomobil, der bringer dem til hans Dør og tager Varerne med fra ham ud til hans Kunder paa Ruten. Hvis man saa vilde sige: Denne Rute forbyder vi, thi vedkommende Købmand kan benytte den Bane, der gaar ikke saa forfærdelig langt fra den Landsby, hvor hans Forretning ligger, maa han altsaa anskaffe sig en Lastbil for at hente sine Varer ved Stationen. Men der foreligger jo ogsaa et Lovforslag fra den højtærede Minister, som vil gøre det til en yderst tvivlsom, for ikke at sige ruinerende Forretning for ham, hvis han skal købe et Lastautomobil og betale de Afgifter, der i saa Tilfælde er Tale om; og hvis han ikke vil dette, maa han købe en Vogn og bygge Hestestald og anskaffe et Par Heste for at kunne køre til Stationen og hente Varer til sin Forretning, der i flere Aar har været baseret paa, at Varerne blev bragt fra de store Købmandsforretninger med det Ruteautomobil, som gik gennem hans By. Det er en Bevægelse i denne Retning, som jeg betegner som reaktionær i vore Dage. Derfor er jeg overordentlig betænkelig ved at gaa med til, at en saadan Fragtmandskørsel skal have det offentliges Tilladelse, for det vil sige, at den skal forbydes af Hensyn til en daarligt ledet Privatbane i dens Opland. Dette er i Virkeligheden den korte Mening dermed, naar man vil sige det rent ud, som det er.

Saa tager Lovforslaget — ikke i Lovteksten, men i de ledsagende Bemærkninger saavel som i Kommissionsbetænkningen — Sigte paa at skabe et Samarbejde mellem Baner og Automobiler. Det er en smuk Etikette, man har sat paa det. Samarbejdet skal bestaa i, at de begge tjener Befolkningens Trafikbehov, og hvis man opfatter det saaledes, kan det jo være et udmærket Samarbejde; men saaledes kan det sikkert ikke forstaas efter de Betragtninger, der er gjort gældende af Kommissionens Fler-tal, og som man til en vis Grad gentager i Bemærkningerne til Lovforslaget. Derefter er det Meningen, at man vil forsøge paa at faa Rutelastautomobiler og Rute-personautomobiler til at være Føderuter